

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců Mgr. Jana Kašpara a Mgr. Kamila Tojnera v právní věci žalobce: **C. I.** nar. X. zast. zmocněnkyní I. S., nar. X., bytem V., proti žalovanému: **Ministerstvo zahraničních věcí, odbor konzulárních koncepcí a metodiky**, se sídlem Hradčanské nám. 5, 118 00 Praha 1, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 9. 2011,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí Ministerstva zahraničních věcí, odboru konzulárních koncepcí a metodiky, ze dne 8. 9. 2011 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 3.000,- Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se včas podanou žalobou domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž žalovaný rozhodl o žádosti o nové posouzení důvodů neudělení víza dle § 180e odst. 6 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR. Rozhodnutí o neudělení víza bylo vydáno Velvyslanectvím České republiky v Ankaře dne 8. 8. 2011, č. ANKA 201107280033/26.

V žalobě žalobce vymezil tyto skutkové a právní důvody nezákonnosti napadených rozhodnutí:

Žalobce považuje napadená rozhodnutí za nezákonná, neboť je přesvědčen, že řádně splnil všechny zákonné podmínky pro udělení víza rodinnému příslušníku občana EU.

V žádném případě nesouhlasí s tvrzením, že se měl dopustit porušení ustanovení § 20 odst. 5 písm. e) zák. č. 326/1999 Sb. tak, že by účelově uzavřel sňatek s občankou České republiky.

Rozhodnutí žalovaného, i když konstatuje, že se měl žalobce dopustit obcházení zákona č. 326/1999 Sb. s cílem získat vízum k pobytu na území ČR, toto není nijak blíže odůvodněno a žalobce trvá na tom, že se obcházení zákona nedopustil, ciž může potvrdit i jeho manželka.

Dne 25. 7. 2011 žalobce uzavřel sňatek s I. S., nar. X., bytem V., která je českou občankou. K uzavření sňatku žalobce uvedl, že tento byl uzavřen po známosti, která trvala cca 6 měsíců. Poprvé se s manželkou setkal v Rakousku, kde manželka pracuje a seznámil je žalobcův strýc K. I., který v Rakousku bydlí. Žalobce uvedl, že po seznámení si s manželkou velmi porozuměli a udržovali spolu nadále kontakt prostřednictvím internetu, postupně se stále více sbližovali a nakonec se dohodli, že uzavřou sňatek, aby spolu mohli společně žít a sdílet společnou domácnost.

Proto manželka I. přiletěla dne 22. 7. 2011 do Ankary, kde ji žalobce na letišti vyzvedl a odvezl domů ke své rodině, aby se s nimi osobně seznámila a oni s ní. Dne 25. 7. 2011 pak byli oddáni na úřadu v Etimesgut. Po uzavření sňatku žalobce bydlel s manželkou u své rodiny dalších 10 dní, poté se musela manželka vrátit zpět. Dohodli se ale, že žalobce požádá o udělení víza a poté, co mu bude uděleno, přiletí za ní do České republiky, kde budou společně bydlet, neboť manželka neumí turecky a navíc chtěla bydlet v České republice, kde má svoji rodinu a žalobce s tímto jejím návrhem souhlasil. Žalobce uvedl, že se s manželkou mají velmi rádi a chtějí být spolu.

Z toho důvodu žalobce dne 28. 7. 2011 požádal na Velvyslanectví ČR v Ankaře o udělení víza rodinnému příslušníku občana EU, aby mohli s manželkou být spolu jako rodina a bydlet v České republice. Tato žádost byla dne 8. 8. 2011 zamítnuta bez řádného odůvodnění pouze s poukazem na ustanovení § 20 odst. 5 písm. e) zákona č. 326/1999 Sb. Jelikož žalobce trvá na tom, že v žádném případě neuzavřel fiktivní sňatek, ale běžné manželství a chce s manželkou bydlet, což jim bylo zamítnutím žádosti o udělení víza znemožněno. Proto požádal Ministerstvo zahraničních věcí České republiky o nové posouzení důvodů neudělení víza, avšak ani této žádosti nebylo vyhověno.

Žalobce navrhuje, aby soud zrušil napadené rozhodnutí.

Žalovaný ve vyjádření k obsahu žaloby uvedl, že při rozhodování o žádosti žalobce byly za zásadní považovány následující skutečnosti, které dokládají, že v případě žalobce bylo jeho manželství uzavřeno účelově s cílem získání práva na volný pohyb a pobyt na území států Evropské Unie. Manželé se před příjezdem manželky do Turecka za účelem uzavření manželství nikdy osobně nesetkali. V této souvislosti Ministerstvo zahraničních věcí ČR upozorňuje na rozpor mezi tvrzením žalobce v žalobě a údaji, které uvedl při pohovoru na Velvyslanectví České republiky v Ankaře (dále "ZÚ Ankara") dne 4. 8. 2011 a v žádosti o nové posouzení důvodů neudělení víza ze dne 18. 08. 2011. V žalobě žalobce uvádí, že se s manželkou setkal v Rakousku, kde manželka pracuje a seznámil je jeho strýc, který v Rakousku bydlí. Při pohovoru na ZÚ v Ankaře nicméně žalobce uvedl, že se s manželkou před jejím příjezdem do Turecka, kde se vzali, neviděl. Současně uvedl, že manželka je

nezaměstnaná. V žádosti o nové posouzení důvodů neudělení víza pak žalobce uvedl, že poprvé se s manželkou seznámil prostřednictvím strýce, který se nachází v České republice, tedy nikoliv osobně a nikoliv v Rakousku. Současně jako klíčová se jeví skutečnost, že manželé nehovoří společným jazykem a existuje tedy mezi nimi významná jazyková bariéra. Manželé nejsou schopni samostatné komunikace bez prostředníků. V této souvislosti je významné, že rovněž nabídka na uzavření manželství ze strany žalobce, která byla dle jeho vyjádření učiněna prostřednictvím internetu, musela být učiněna přes prostředníka.

Žalovaný navrhuje, aby soud žalobu v celém rozsahu zamítl.

Repliku k vyjádření žalovaného žalobce nepodal.

Soud o věci rozhodl bez nařízení jednání, neboť pro to byly splněny podmínky stanovené v § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“).

Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (75 odst. 2 věta první s. ř. s.), a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Stěžejní žalobní námitkou je tvrzená nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného, dále pak žalobce uvádí skutkové důvody, proč se domnívá, že vízum mu mělo být vydáno, jelikož nesouhlasí s tvrzením, že by se měl dopustit porušení ustanovení § 20 odst. 5 písm. e) zák. č. 326/1999 Sb. tak, že by účelově uzavřel sňatek s občankou České republiky.

Nepřezkoumatelnost je navíc povinen soud zkoumat z moci úřední, aniž by ji žalobce namítal (podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího soudu ze dne 8. 3. 2011, čj. 7 Azs 79/2009 - 84).

Je tomu tak proto, že u vad spočívajících v nepřezkoumatelnosti podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s., nepřezkoumatelnost brání zpravidla věcnému přezkumu a posouzení důvodnosti žalobních námitek. Těmi jsou právě případy, kdy rozhodnutí vůbec není schopno přezkumu z hlediska žalobních námitek. Tato vadnost a nemožnost podrobit rozhodnutí zkoumání musí být zjevná buď ze spisu (či z jeho absence), nebo z rozhodnutí samého, pokud bude postrádat srozumitelnost či důvody v takové míře, že vylučuje zkoumání důvodnosti žaloby, anebo ji soud pozná na základě jiných rozhodných skutečností, jež se dostanou do jeho sféry. Nedostatek důvodů rozhodnutí přitom nelze nahradit až v řízení o žalobě ve vyjádření žalovaného.

V projednávané věci se v rozhodnutí velvyslanectví pouze uvádí, že správní orgán zamítl žádost o udělení víza, neboť „bylo dospěno k důvodnému podezření, že jste se dopustil obcházení zákona č. 326/1999Sb., s cílem získat vízum k pobytu, a to tak že jste účelově uzavřel sňatek s občankou České republiky.“

V žádosti o nové posouzení žalobce tvrdil konkrétní skutková tvrzení, jimiž rozporoval závěr velvyslanectví o tom, že by se byl dopustil obcházení zákona.

Žalovaný se ve svém rozhodnutí nijak nevypořádal s konkrétními námitkami a skutkovými tvrzeními žalobce, a pouze uvedl, že důvod zamítnutí žalobci byl prokázán, ale v rozhodnutí není uvedeno na základě jakých podkladů a skutkových důvodů ke svému závěru dospěl.

Na základě uvedeného je zřejmé, že soud nemohl přezkoumat rozhodnutí žalovaného pro absenci důvodů rozhodnutí, současně se žalovaný nevypořádal ani s námitkami uvedenými v žádosti o nové posouzení, čímž rovněž zatížil svého rozhodnutí vadou řízení, která spočívá v porušení § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 sb. správního řádu.

Proto soud rozhodnutí žalovaného podle § 76 odst. 1 a) zákona č. 150/200 Sb., soudního řádu správního, zrušil pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí a současně vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení, v němž uvedené nedostatky budou odstraněny.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce měl ve věci úspěch, proto mu soud přiznal náhradu nákladů řízení. Tu zaplacený soudní poplatek ve výši 3000,-Kč.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 10. března 2015

JUDr. Ing. Viera Horčicová, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Veronika Brunhoferová